

માંગણી નં.૯૩-અનૂસૂચિત આદિજાતિઓનું કલ્યાણ

તા.૨૩/૩/૨૦૧૭ના રોજની ચર્ચામાટે

૯૬- આદિજાતિ વિસ્તાર

અંદાજપત્ર પ્રકાશન નં. ૨૪(ભાગ ૩ અને ૪)

પેટા યોજના

આદિજાતિ વિકાસ વિભાગની ચર્ચા માટે

૧૨મી પંચવર્ષીય યોજના (૨૦૧૨-૧૭) અંતર્ગત ગુજરાતના આદિવાસીઓનો વિકાસ:-

આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા યોજના

ગુજરાત રાજ્યમાં આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા યોજના અંતર્ગત આદિજાતિ લોકો અને વિસ્તાર નો વિકાસ તથા આર્થિક અને સામાજિક વિકાસ ઝડપી થાય તે માટેનું આયોજન અને તેનું અમલીકરણ ૧૯૭૬ ના વર્ષથી શરૂ થયેલ છે. રાજ્યની આદિજાતિ વસ્તી મહદઅંશે રાજ્યના ખૂબ જ પછાત એવા વિસ્તારો પૈકીના પૂર્વ ભાગની સરહદ પરના વિસ્તારોમાં વસે છે. આ વિસ્તારો મોટાભાગે ડુંગરાળ પ્રદેશ, ખડકાળ જમીન, અનિશ્ચિત વરસાદ થતા છૂટીછવાઈ વસ્તી હોવાની લાક્ષણિકતા ધરાવે છે. આદિજાતિ વસ્તી મુખ્યત્વે ૧.બનાસકાંઠા, ૨. સાબરકાંઠા, ૩. પંચમહાલ, ૪. દાહોદ, ૫. વડોદરા, ૬. ભરૂચ, ૭. નર્મદા, ૮. સુરત, ૯. તાપી, ૧૦. વલસાડ, ૧૧.નવસારી, અને ૧૨.ડાંગ એમ બાર જિલ્લાઓમાં ફેલાયેલી છે. આ યોજનાની વ્યૂહરચના મુજબ આર્થિક આયોજન ઘડતર માટે વિકાસના હેતુસર આદિજાતિના ગીચ વસતિવાળા ૪૩ તાલુકા તથા ૧૬ લઘુ વિસ્તારો આમોદમાડા પોકેટ વિસ્તાર સહિત તેમજ ૪ કલસ્ટરને આવરી લેતા ૧૨ સંકલિત આદિજાતિ પ્રાયોજના વિસ્તારોમાં જૂથોની સંરચના કરવામાં આવેલ છે.

રાજ્યના ૧,૯૬,૦૨૪ ચો.કી.મી.ના કુલ વિસ્તાર પૈકી ૩૧,૬૪૨ ચો.કી.મી.વિસ્તાર આદિજાતિ પેટા યોજના હેઠળ આવરી લેવામાં આવ્યો છે. જે રાજ્યના કુલ ભૌગોલિક વિસ્તારના ૧૬.૧૪ ટકા છે. સને ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરી મુજબ આદિજાતિ જિલ્લાની ૭૪.૮૧ લાખની કુલ વસ્તી સામે ૬૧.૩૮ લાખની આદિજાતિ વસ્તીને આવરી લે છે. જે રાજ્યની કુલ આદિજાતિ વસ્તીના ૮૨.૦૫ ટકા થાય છે. જ્યારે રાજ્યની કુલ વસ્તીના ૧૪.૭૬ ટકા થાય છે. ખેત વિષયક જમીન, વન તેમજ ખનીજ આદિજાતિઓની દેશોની મુખ્ય કુદરતી સંપત્તિ છે. ખેતી, પશુપાલન, મત્સ્યોદ્યોગ, વન્ય પેદાશો, ખેતમજૂરી, નાના ગ્રામીણ અને કુટિર ઉદ્યોગો ઈત્યાદી વ્યવસાયોમાંથી મુખ્યત્વે તેઓ તેમની આજીવિકા મેળવે છે.

આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા યોજનાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એ છે કે, આદિજાતિ વિસ્તારો અને બીન આદિજાતિ વિસ્તારોના વિકાસની કક્ષા વચ્ચેનો ગાળો ઘટાડવો, ગરીબી રેખા હેઠળ જીવતા આદિજાતિ કુટુંબો ગરીબી રેખાથી ઉપર લઈ જવા સુસંકલિત અને સઘન પ્રયાસો કરવા, શિક્ષણની કક્ષા ઉંચી લાવવી, કુદરતી સંપત્તિ જમીન અને વનની ઉત્પાદન શક્તિનો મહત્તમ ઉપયોગ કરવા સક્રિય, સઘન અને હેતુપૂર્વકના પ્રયાસો કરવા, આદિજાતિના લોકોને શોષણ સામે રક્ષણ આપવું તેમજ તેમને માટે વિકાસના લાભો સુનિશ્ચિત કરી માળખાકીય અને આંતરસ્તરીય સુવિધા ઉભી કરી તેમનો સામાજિક અને આર્થિક ઉત્કર્ષ ઝડપી કરવાનો છે.

૧૨મી પંચવર્ષીય યોજના અંતર્ગત આદિવાસીઓના વિકાસ કલ્યાણ માટે રૂ. ૪૦ હજાર કરોડ રકમની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. છેલ્લા પાંચ વર્ષ (૨૦૧૨-૧૩ થી ૨૦૧૬-૧૭ સુધી) આંકડાઓ પ્રમાણે આદિવાસીઓના વિકાસ અને કલ્યાણ માટે નાણાકીય જોગવાઈઓ રૂ.૪૬૧૯૬.૭૦ કરોડનું ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. ૧૨મી પંચવર્ષીય યોજના અંતર્ગત આદિવાસીઓ માટે આર્થિક અને સામાજિક વિકાસ સાથે આદિવાસી વિસ્તારોમાં માળખાકીય સુવિધાઓ, આવાસ, આરોગ્ય, પીવાનું પાણી, રસ્તાઓ, વીજળી ઉપરાંત શહેરી વિસ્તારોમાં સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ કરવાનું આયોજન છે. વર્તમાન પંચવર્ષીય યોજના દરમ્યાન આદિવાસી વિસ્તારોમાં શિક્ષણ, સ્કીલ ડેવલપમેન્ટ, આજીવિકા, આરોગ્ય, સવલતો ખેતી વિષયક સંશાધનનો ઉપયોગ કરી તેઓના સર્વાંગી વિકાસ કરવા બુનિયાદી ઉદ્દેશ હતો. આદિવાસી વિકાસમાં ચાર કેન્દ્ર બિંદુ (૧) શિક્ષણ (૨) આર્થિક ઉત્કર્ષ (૩) આરોગ્ય, ગૃહ નિર્માણ અને અન્ય યોજનાઓ અને (૪) નિર્દેશ અને વહીવટ પર ધ્યાન આપવાનો હતો.

બારમી પંચવર્ષીય યોજના (૨૦૧૨-૨૦૧૭) નું દ્રષ્ટિબિંદુ

નવા આયોજન વ્યૂહરચનામાં વન બંધુકલ્યાણ યોજનાના ૧૦ મુદ્દા કાર્યક્રમ હેઠળ રૂ. ૪૦૦૦૦/- કરોડના પેકેજનું આયોજન સામે સંભવિત રૂ ૪૬ હજાર કરોડનું ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે, તેથી કરીને આદિજાતિઓમાં સામાજિક અને આર્થિક વિકાસ સહિત આંતરમાળખાકીય સુવિધાઓ જેવી કે આવાસ, આરોગ્ય, રસ્તા, પીવાનું પાણી, સિંચાઈ, વીજળી અને શહેરી વિસ્તારોના વિકાસ સહિતની સુવિધાઓ ઉપલબ્ધ કરી શકાય. આદિજાતિ વિસ્તારોમાં શિક્ષણ, સ્કીલ ડેવલપમેન્ટ, આજીવિકા, આરોગ્ય સવલતો, ખેતી વિષયક સંશાધનનો ઉપયોગ કરી અને તેઓના સર્વાંગી વિકાસ કરવા બુનિયાદી ઉદ્દેશ અપનાવેલો છે.

૧૧ મી પંચવર્ષીય યોજના ના સમયગાળામાં રાજ્ય સરકારે વનબંધુ કલ્યાણ યોજના જે આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા વિકાસ યોજના(TASP) જ છે, આ યોજના અંતર્ગત અમુક નક્કર પરિણામ મેળવવા માટે માટે રાજ્ય સરકારે વન બંધુ યોજના હેઠળ રૂ. ૧૫૦૦૦ કરોડની જાહેરાત કરી હતી તેની સામે રાજ્ય સરકારે આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા વિકાસ યોજના(TASP)/વનબંધુ કલ્યાણ યોજના હેઠળ આદિજાતિ વિસ્તારો અને આદિજાતિઓના વિકાસ, અને કલ્યાણ માટે રૂ. ૧૮૦૨૦.૭૨ કરોડ નુ ખર્ચ કર્યું હતું. .

રાજ્ય સરકારે જ્યારે ૧૧મી પંચવર્ષીય યોજનાની શરૂઆતમાં વનબંધુ કલ્યાણ યોજના અંગે વિધાનસભાના નિયમોના નિયમ-૪૪ અન્વયે નિવેદન આપ્યું હતું. આ નિવેદનમાં રૂ. ૧૫૦૦૦ કરોડ “વનબંધુ કલ્યાણ યોજના ના પેકેજથી એક નિશ્ચિત વીઝન સાથે વિકાસ યાત્રાને આગળ ધપાવવા સાથે આદિજાતિ વિકાસના વિઝનમાં મુખ્યમંત્રીના ૧૦ મુદ્દાના કાર્યક્રમની જાહેરાત કરવામાં આવી હતી જેમા મુખ્યત્વે,

- (૧) પાંચ લાખ કુટુંબો માટે રોજગારલક્ષી કાર્યક્રમ શરૂ કરવો
- (૨) શિક્ષણની ગુણવત્તા અને ઉચ્ચ અભ્યાસો ઉપર ભાર
- (૩) આદિવાસી વિસ્તારોનો આર્થિક વિકાસ વેગવંતો બને
- (૪) સૌને માટે આરોગ્ય
- (૫) સૌને માટે ઘર
- (૬) પીવાનું પાણી
- (૭) સિંચાઈ
- (૮) બારમાસી રસ્તાઓ
- (૯) વીજળીની સાર્વત્રિક ઉપલબ્ધતા
- (૧૦) શહેરી વિકાસ

રાજ્ય સરકારે વર્ષ ૨૦૦૭-૦૮ થી ૨૦૧૬-૧૭ સુધી વન બંધુ કલ્યાણ યોજના/ આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા વિકાસ અંતર્ગત વર્ષવાર કરેલ નાણાકીય જોગવાઈ અને ખર્ચની માહિતી નીચે ટેબલમાં આપેલ છે.

છેલ્લા ૧૦ વર્ષમાં આદિજાતિઓના વિકાસ માટે આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના માટે રૂ. ૬૫૪૫૭ કરોડની બજેટ ખર્ચ કરાઈ, વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં આદિજાતિઓના વિકાસ માટે માથા દીઠ અંદાજિત રૂ. ૧૪૦૮૦ ખર્ચ કરાશે.

વર્ષ	માંગણી નં ૯૩ હેઠળ જોગવાઈ (રૂ. કરોડમાં)	માંગણીનં. ૯૬ હેઠળ જોગવાઈ (રૂ. કરોડમાં)	માંગણીનં. ૯૬ + ૯૩ હેઠળ જોગવાઈ (રૂ. કરોડમાં)	Per Capita Investment માથા દીઠ ખર્ચ
2007-08	0.00	2477.81	2477.81	3312.14
2008-09	0.00	3041.45	3041.45	4065.57
2009-10	0.00	3916.72	3916.72	5235.56
2010-11	186.53	4279.52	4466.05	5969.87
2011-12	161.62	5196.86	5358.48	7162.79
2012-13	213.55	7416.00	7629.55	8504.69
2013-14	213.55	7762.03	7975.58	8890.41
2014-15-RE	284.50	8965.03	9249.53	10310.49
2015-16-RE	323.16	9924.23	10247.39	11422.8
2016-17-BE અંદાજ	359.56	10735.09	11094.65	12367.24
૧૦ વર્ષમાં ખર્ચ	1742.47	63714.74	65457.21	
2017-18 અંદાજ	375.52	12179.82	12555.34	14080.23
કુલ ૧૧ વર્ષમાં ખર્ચ	2117.99	75894.56	78012.55	

રાજ્યના ડુંગરાળ પ્રદેશોમાં રહેતા આદિજાતિઓના કલ્યાણ અને વિસ્તારના વિકાસ માટે આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના હેઠળ છેલ્લા ૧૦ વર્ષમાં કુલ રૂ. ૬૫૪૫૭.૨૧ કરોડનું ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. ઉપરોક્ત કોઠામાં છેલ્લા દસ (૧૦) વર્ષથી (જ્યારથી વન બંધુ કલ્યાણ યોજના અમલમાં મૂકવામાં આવી છે) રાજ્યના આયોજન હેઠળ કરેલ નાણાકીય જોગવાઈ અને આદિજાતિઓ અને વિસ્તાર માટે માંગણીનં. ૯૩ અને ૯૬ હેઠળ જે તે વર્ષમાં નાણાકીય જોગવાઈના આંકડાઓ આપેલ છે. વસ્તી ગણતરી ૨૦૧૧ પ્રમાણે રાજ્યની કુલ વસ્તી ૬૦૪.૩૯ લાખ પૈકી આદિજાતિઓની વસ્તી ૮૯.૧૭ લાખ છે. જે

ટકાવારી પ્રમાણે લગભગ ૧૪.૮% જેટલી થાય છે. વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં માંગણી નં-૯૩ હેઠળ રૂ. ૩૭૫.૫૨ કરોડ અને માંગણી નં-૯૬ હેઠળ રૂ. ૧૨૧૭૯.૮૨ કરોડ કુલ મળી ને અનૂસૂચિત આદિજાતોના કલ્યાણ અને વિકાસ માટે અંદાજિત રૂ. ૧૨૫૫૫.૩૪ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં દરેક આદિજાતિ ના માથાદીઠ અંદાજિત રૂ.૧૪૦૮૦ નુ ખર્ચ કરવા નાણાકીય જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે.

વર્ષ ૨૦૦૭-૦૮માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના હેઠળ કુલ રૂ. ૨૪૭૭.૮૧ કરોડનુ ખર્ચ કરવામાં આવ્યુ હતું અને વસ્તી ગણતરી ૨૦૦૧ના પ્રમાણે અનૂસૂચિત આદિજાતિઓના વિકાસ અને કલ્યાણ માટે માથાદીઠ રૂ. ૩૩૧૨.૧૪ નુ ખર્ચ કરવામાં આવ્યું હતુ. એવીજ રીતે , વર્ષ ૨૦૦૮-૦૯માં માથાદીઠ ખર્ચ રૂ. ૪૦૬૫.૫૭, ૨૦૦૯-૧૦માં રૂ. ૫૨૩૫.૫૬ અને ૨૦૧૦-૧૧માં માથાદીઠ ખર્ચ રૂ. ૫૯૬૯.૮૭ નુ કરવામાં આવ્યુ હતુ. રાજ્ય ની બજેટમાં જેમ જેમ વધારો થતો ગયો તેમ આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના હેઠળ નાણાકીય જોગવાઈઓમાં પણ વધારો જોવા મળે છે. વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭માં માથાદીઠ ખર્ચ રૂ. ૧૨૩૬૭.૨૪ અને વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા વિકાસ યોજના માટે કુલ અંદાજિત રૂ. ૧૨૫૫૫.૩૪ કરોડની જોગવાઈ પ્રમાણે, અનૂસૂચિત આદિજાતિઓના વિકાસ અને કલ્યાણ માટે અંદાજિત માથાદીઠ રૂ. ૧૪૦૮૦ નુ ખર્ચ સુચવવામાં આવેલ છે.

આમ આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના અંતર્ગત છેલ્લા ૧૦ વર્ષમાં અંદાજિત કુલ રૂ. ૬૫૪૫૭.૨૫ હજાર કરોડનું રકમ ખર્ચ થયેલ હશે. રાજ્ય સરકારે છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં ૧૦ મુદ્દાઓ અંતર્ગત પરિણામ લક્ષી કેટલી સિધ્ધી હાંસલ થયેલ છે, તે અંગે આંકડાઓ રજૂ કરવા જોઈએ. હાલમાં નાણાકીય જોગવાઈઓ અને ખર્ચ અંગે આંકડાઓ પ્રાપ્ત છે પરંતુ બજેટના નાણાકીય ખર્ચથી આદિજાતિઓની સામાજિક અને આર્થિક પરિસ્થિતિઓમાં કેટલે અંશે સારા ફેરફાર થયા, કેટલા કુટુંબોને ગરીબી રેખાથી ઉપર લાવવામાં આવ્યાં, આદિજાતિઓના બાળકોમાં ડ્રોપ- આઉટ રેશીયો કેટલો ઘટયો, મહિલાઓમાં સાક્ષરતા કેટલી વધી, આરોગ્યની સેવાઓમાં કેટલો સુધાર આવ્યો, આદિજાતિઓમાં બાળ મરણ દર અને માતા મરણ દર કેટલો ઘટયુ, કુપોષણ

ના પ્રમાણ ઘટાડો, પીવાનુ સ્વચ્છ પાણી કેટલા ટકા ઘરો સુધી આવ્યું. શાળાઓમાં ઓરડાની ઘટ કેટલી ઘટી, માસ્તરોની સંખ્યામાં વધારો, શિક્ષણની ગુણવત્તામાં સુધાર, રોજગારીમાં વધારો વગેરે આ તમામ વિકાસના સૂચકો અંગે પરિણામ લક્ષી આંકડાઓ રજૂ થવા જોઈએ.

- રાજ્યમાં પછાતપણા અંગે વર્ષમાં ૨૦૦૬ની કોલગી કમિટીની રીપોર્ટ પ્રમાણે રાજ્યના કુલ ૪૮ તાલુકાઓ પૈકી ૨૮ તાલુકા આદિજાતિ વિસ્તારના છે. આમ રાજ્યના ૪૮ અતિ પછાત તાલુકા પૈકી ૫૮% તાલુકા આદિજાતિ વિસ્તારમાં આવેલ છે.
- ગુજરાતમાં આદિજાતિઓના સામાજિક અને આર્થિક વિકાસના સૂચકાંકો
- અનૂસૂચિત જાતિઓના પછાતપણા અને ગરીબીના માટે ઘણા બધા કારણો છે, જેમાં ઐતિહાસિક અન્યાય અને શોષણ, વિકાસની પ્રક્રિયામાં જમીન ગુમાવવા, યોગ્ય રીતે પુના સ્થાપન નિતિનુ અભાવ (સ્વતંત્ર પછી), આર્થિક અને સામાજિક પછાતપણો, ઓછા કે નહિવત સંસાધનો, વન સંરક્ષણ કાયદાના કારણે વન સંસાધનો પર ઘટતી પહોંચ, ઉપરાંત સરકારી કાયદાઓના અમલીકરણમાં ખામીઓ અને ઉધાસીનતા (જેમ કે પેસા કાયદોનુ અમલીકરણ માટે નિયમો થોડા સમય પહેલા બહાર પાડવામાં આવ્યાં , વન કાયદાથી જંગલની જમીનના માલીકી આધિકાર આપવા, મજૂર કાયદાઓ વગેરે) , સરકારી સેવાઓનુ યોગ્ય વિતરણ ન થવા પણ એક કારણ છે, જેમાં યોગ્ય શિક્ષણ સેવાઓની ઉપલબ્ધતા, આરોગ્ય સેવાઓની ઉપલબ્ધતા તેના ઉદારણ છે. જેના કારણે આઝાદી પછી પણ આદિવાસીઓ અન્ય સમાજ કરતાં ગરીબી અને પછાતપણેમાં થી બહાર નીકળી નથી શક્યા. ગુજરાતમાં કુલ ગરીબી રેખા હેઠળ રહેતાં પરિવારો પૈકી ૩૮% આદિજાતિના પરિવારો ગરીબી રેખા જીવે છે.

આદિજાતિઓમાં ગરીબીનો પ્રમાણ:

કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા નિયમિત રીતે ગરીબી રેખા હેઠળ કુટુંબોનો પ્રમાણ જાણવા માટે વખતોવખત એન એસ એસો દ્વારા સરવે કરાવામાં આવે છે, અહિંયા વર્ષ ૧૯૯૩-૯૪, ૨૦૦૪-૦૫ અને ૨૦૦૯-૧૦ના રિપોર્ટ પ્રમાણે આદિજાતિઓ અને અન્ય બધા વર્ગોમાં ગરીબી રેખા હેઠળ કુટુંબોની ટકાવારી દર્શાવેલ છે, તે પ્રમાણે રાજ્યમાં વર્ષ ૧૯૯૩-૯૪માં ૩૧.૨% આદિજાતિઓ બીપીએલ રેખા હેઠળ હતાં, જ્યારે વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫ વર્ષની સરવે પ્રમાણે આદિજાતિઓમાં ગરીબી રેખા હેઠળ કુટુંબોની ટકાવારી વધી ને ૩૪.૭% થઈ હતી. જ્યારે વર્ષ ૨૦૦૯-૧૦માં સરવે બીપીએલના આંકડાઓ તેંડુલકર સમિતી પ્રમાણે આદિજાતિઓમાં શહેરી વિસ્તારોમાં ગરીબી રેખા હેઠળ કુટુંબોની ટકાવારી ૩૨.૨% હતી અને ગ્રામ્ય વિસ્તારોમાં ૪૮.૬% કુટુંબોની ટકાવારી હતી. તેંડુલકર સમિતીએ આપેલ ગરીબી રેખાના આંકડાઓનું મૂલ્યાંકન હાલના નિતી આયોગના પુનઃ વિચારણ હેઠળ છે. કહેવાનું અર્થ એટલુંજ છે કે આદિજાતિઓમાં ગરીબીનો પ્રમાણ અન્ય વર્ગો કરતાં વધારે છે.

આદિજાતિઓમાં ગરીબી રેખા હેઠળ કુટુંબોની ટકાવારી તેંડુલકર સમિતી પ્રમાણે (વર્ષ ૨૦૦૯-૧૦).

S.No	State	1993-94	1993-94	2004-05	2004-05	2009-10	2009-10	2009-10	2009-10
		ST આદિજાતિ	All બધા	ST આદિજાતિ	All બધા	Rural/ગ્રામ્ય		Urban /શહેરી	
						ST આદિજાતિ	All બધા	ST આદિજાતિ	All બધા
4	Gujarat	31.2	22.18	34.7	16.8	48.6	26.7	32.2	17.9

સીર્સ: Statistical Profile of Schedule Tribes in India, 2013.

આદિજાતિઓના ઘરોમાં ટોયલેટ અને બાથરૂમની સગવડ ની ટકાવારી.

Percentage of household having latrine and bathing facility within premises and waste water outlet

વસ્તી ગણતરી ૨૦૧૧ પ્રમાણે રાજ્યમાં કુલ આદિજાતિઓ કુટુંબ પૈકી ઘરની અંદર ટોયલેટની વ્યવસ્થા ધરાવતા કુટુંબોની ટકાવારી ૫૭.૩% છે જ્યારે ૪૨.૭% કુટુંબોને ટોયલેટની વ્યવસ્થા તેમના ઘરમાં નથી. જોકે રાષ્ટ્રીય સ્તરની સરખામણીએ પરિસ્થિતિ થોડીજ સારી છે. અપેક્ષા રાખીએ કે સ્વચ્છતા મિશન થકી બાકી તમામ કુટુંબોને ઘરની અંદર ટોયલેટની વ્યવસ્થા ઉભી કરી અપાશે.

Area Name	Number of households having latrine facility within the premises ઘરની અંદર ટોયલેટની વ્યવસ્થા ઘરાવતા કુટુંબોની ટકાવારી		Number of households not having latrine facility within the premises ઘરની અંદર ટોયલેટની વ્યવસ્થા ન ઘરાવતા કુટુંબોની ટકાવારી	
	ST	All	ST	All
ભારત	22.6	46.9	77.4	53.1
ગુજરાત	24.3	57.3	75.7	42.7

Households By Location of The Main Source Of Drinking Water (પીવાના પાણીના પ્રાપ્તિ સ્થાન)

વસ્તી ગણતરી ૨૦૧૧ પ્રમાણે રાજ્યમાં કુલ આદિજાતિઓ કુટુંબ પૈકી ૨૮.૮% કુટુંબોના ઘર અંદર પીવાના પાણીની વ્યવસ્થા છે, જ્યારે ૪૬.૪% કુટુંબોના ઘરની નજીક પાણીની વ્યવસ્થા મળેલ છે અને જ્યારે ૨૪.૮% કુટુંબોને પાણીની વ્યવસ્થા ઘરથી દૂર જવું પડે છે. આદિજાતિ કુટુંબોને પાણી માટે અંતર સુધી ચાલીને સમય અને શારીરિક શ્રમ કરવું પડે છે, આપણા સમાજમાં ઘર માટે પાણી લાવાનું કામ ઘરની મહિલાઓજ કરતી હોય છે. રાજ્ય સરકારે મહિલાઓની આ મુશ્કેલીનું હલ/ સમાધાન કરવામાટે આદિવાસી વિસ્તારોમાં દરેક ઘેરે નળ દ્વારા પાણીમળી રહે તેવી વ્યવસ્થા કરી આપે.

Area	Total Number of Households (all categories)			Total Number of Households (ST) આદિજાતિ કુટુંબો		
	Within the premises ઘરની અંદર	Near the premises ઘરની નજીક	Away ઘરથી દૂર	Within the premises ઘરની અંદર	Near the premises ઘરની નજીક	Away ઘરથી દૂર
ભારત	46.6	35.8	17.6	19.7	46.7	33.6
ગુજરાત	64	23.5	12.4	28.8	46.4	24.8

આદિજાતિઓમાં સાક્ષરતા દર વધારવા રાજ્યે ઘણી મહેનત કરવાની જરૂર છે.

વર્ષ ૧૯૯૧			વર્ષ ૨૦૦૧			વર્ષ ૨૦૧૧		
સક્ષરતા દર		ગેપ સામાન્ય અને આદિજાતિની સાક્ષરતામાં અંતર	સક્ષરતા દર		ગેપ	સક્ષરતા દર		ગેપ
કુલ	ST આદિજાતિ		કુલ	ST આદિજાતિ		કુલ	ST આદિજાતિ	
૬૧.૩	૩૬.૪	૨૪.૯	૬૯.૧	૪૭.૭	૨૧.૪	૭૮	૬૨.૫	૧૫.૫

માનવ વિકાસનું એક અગત્યનું ભાગ સાક્ષરતા દર છે. આદિજાતિઓમાં સાક્ષરતા દર હમેશા અન્ય સમાજના વર્ગો કરતાં ઓછો રહેલ છે. વર્ષ ૧૯૯૧માં આદિજાતિઓમાં સાક્ષરતા દર માત્ર ૩૬.૪ હતો જ્યારે સામાન્ય વર્ગોમાં સાક્ષરતા દર ૬૧.૩% હતો અને સામાન્ય વર્ગો અને આદિજાતિઓ વચ્ચે સાક્ષરતા દરમાં તફાવત ૨૪.૯% જેટલો હતો, જ્યારે વર્ષ ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરી પ્રમાણે સાક્ષરતા અંતર ઘટીને ૨૧.૪% થયો અને ૨૦૧૧માં ઘટીને ૧૫.૫% થયો. સામાન્ય અને આદિજાતિઓમાં વચ્ચે સાક્ષરતા દરનું તફાવત હજી ઘણો ઉંચો છે.

અનુસૂચિત આદિજાતિઓના બાળકોમાં કુપોષણનું પ્રમાણ

અનુસૂચિત આદિજાતિઓ ના બાળકોમાં કુપોષણનું પ્રમાણ વધારે જોવા મળે છે. ૩૫.૬% બાળકોમાં સ્ટન્ટિંગ જોવા મળે છે, એટલે તેઓની (ઉંમર પ્રમાણે ઓછી ઉંચાઇ) છે, જ્યારે ૧૨.૯% આદિજાતિઓના બાળકોમાં વેસ્ટિંગ જોવા મળે છે એટલે તેઓ ઉંચાઇ પ્રમાણે પાતળ છે અને ૧૧.૪% આદિજાતિઓના બાળકો ઓછો વજન ધરાવે છે. આમ એક તરફ આટલા મોટા પ્રમાણમાં બાળકો કુપોષણથી પીડાય છે તો બીજી બાજુ પોષણ માટે જોગવાઈ કરેલ બજેટનું સંપૂર્ણ રીતે ખર્ચ કરવામાં આવતો નથી. સને ૨૦૧૫-૧૬માં પોષણ ની સેવા માટે રૂ. ૮૭.૬૯ કરોડની બજેટ અને સેણે ૨૦૧૬-૧૭માં રૂ.૮૬.૬૪ કરોડની બજેટ વણવપરાયેલી રહી હતી.

	Stunting	Wasting	Underweight
આદિજાતિઓના બાળકોમાં કુપોષણ નું પ્રમાણ	ઉંમર પ્રમાણે ઓછી ઉંચાઇ	ઉંચાઇ પ્રમાણે પાતળા (Thin)	ઓછો વજન ધરાવતા
	35.6%	12.9%	11.4%

રાષ્ટ્રીય ગ્રામીણ આરોગ્ય મિશન- ૨૦૧૬ (NRHM ૨૦૧૬) પ્રમાણે ગુજરાતના આદિવાસી વિસ્તારોમાં મહત્વની આરોગ્ય સેવાઓ ઉપર જરૂરિયાત સામે તબીબોની અને તબીબ સહાયકોની ઘટ છે.

આદિજાતિ વિસ્તારોમાં મોટા પાયે તબીબોઓ ની સંખ્યા ઓછી જોવા મળે છે.

ક્રમ	ગુજરાત ગ્રામીણ વિસ્તાર	જરૂરિયાત	મંજૂર	હાલમાં ઉપલબ્ધ	ખાલી	ઘટ
૧	આરોગ્ય વર્કર (મહિલા) પેટા કેન્દ્ર પર	2775	2775	2180	595	595
	આરોગ્ય વર્કર મહિલા(પીએચ સી)	3156	2937	2180	757	976
૨	આરોગ્ય વર્કર (પૂરૂષ) પેટા કેન્દ્ર	2775	2763	1975	788	800
૩	આરોગ્ય સહાયક PHC	381	381	289	92	92
૪	આરોગ્ય સહાયક પૂરૂષ (પીએચ સી)	381	381	381	0	0
૫	પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્ર પર ડોક્ટરોની	381	381	311	70	70
૬	સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રોપર સર્જન ડોક્ટરોની	69	62	6	56	63
૭	સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર ગયાનાકોલોજીસ્ટની	69	62	9	53	60
૮	સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર ફીઝીશનની	69	0	1	**	68
૯	સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર પીડ્યાટ્રીશીન (બાળ નિષણાત)ની	69	1	9	**	60
૧૦	રેડિયો ગ્રાફર (ડોક્ટર (સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો.)	69	69	7	62	62
૧૧	ફાર્માસીસ્ટ (પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો અને સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો)	450	463	418	45	32
૧૨	લેબોરેટરી ટેકનિશ્યન ((પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો અને સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો)	450	450	352	98	98
૧૩	નર્સિંગ સ્ટાફ ((પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો અને સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો)કે.)	864	1317	822	495	42

Source: NRHM-2016

માર્ચ ૨૦૧૬ પ્રમાણે આદિજાતિ વિસ્તારોમાં આરોગ્ય પેટા કેન્દ્ર પર આરોગ્ય વર્કર પૂરૂષ સિવાય તમામ કેટેગોરીના તબીબો, નિષ્ણાંત ડોક્ટરોની ઘટ જોવા મળે છે, પેટા કેન્દ્રો પર ૫૯૫ મહિલા આરોગ્ય વર્કરની ઘટ છે, તેવીજ રીતે પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર આરોગ્ય વર્કર મહિલા ૯૭૬ની ઘટ છે.

પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર એમબીબીએસ ડોક્ટરોની ૩૮૧ જરૂરીયાત સામે ૩૮૧ ડોક્ટરોની ભરતી કરવા મંજૂરી આપેલ હોવા છતાંય હાલમાં ૩૧૧ ડોક્ટરો ઉપલબ્ધ રહી સેવા આપી રહ્યા છે, જ્યારે ૭૦ પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો પર ડોક્ટરોની ઘટ છે, એટલે તેવા આરોગ્ય કેન્દ્રો પરથી આરોગ્યની સેવાઓ આપવા માટે નિષ્ણાંત ડોક્ટરો નથી. તેવીજ રીતે સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રો જ્યાં નિષ્ણાંત ડોક્ટરો દ્વારા સેવાઓ આપવા માટે ઉપલબ્ધ હોવા જોઈએ જેમાં ફીઝીશીયન, મહિલા રોગોના નિષ્ણાંત, બાળ રોગોના નિષ્ણાંત પીડીયાટ્રીશીયન, અને સર્જનની જરૂરીયાત હોય છે, પરંતુ રાજ્યના આદિજાતિ વિસ્તારોમાં ૬૯ નિષ્ણાંત ડોક્ટરોની જરૂરીયાત સામે મોટા ભાગે ડોક્ટરોની ઘટ જોવા મળે છે. આટલી મોટી સંખ્યામાં ડોક્ટરોની ઘટના કારણે આદિજાતિ વિસ્તારના દર્દીઓને સારવાર માટે શહેરોમાં ખાનગી દવાખાનાઓ માથી મોંઘી સારવાર લેવી પર છે.

આદિજાતિ વિસ્તારોમાં પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રો અને સામૂહિક આરોગ્ય કેન્દ્રોમાં અન્ય જરૂરી તબીબો જેવાકે રેડિયોગ્રાફર, ફાર્માસીસ્ટ, લેબોરેટરી ટેકનીશીયન વગેરેની પણ ઘટ છે.

આદિજાતિ વિસ્તારોમાં રેડિયોગ્રાફરની ૬૨, ફાર્માસીસ્ટની ૩૨ અને લેબોરેટરી ટેકનીશીયન ની ૯૮ ઘટ છે. રાજ્ય સરકારે આ તમામ ખાલી જગ્યાઓ પર ભરતી કરવી જોઈએ અને આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસમાં આરોગ્ય સેવાઓ માટે સંપૂર્ણ ખર્ચ કરી તબીબી સેવાઓ આપવી જોઈએ. સને ૨૦૧૫-૧૬માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના અંતર્ગત આરોગ્ય સેવાઓ માટે મહેસૂલી ખર્ચ પેટે રૂ. ૨૨૮.૪૯ કરોડ અને મૂડી ખર્ચ પેટે રૂ. ૩૪.૬૦ કરોડ ઓછા ખર્ચા હતા.

વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં આદિજાતિઓના સામાજિક વિકાસની સેવાઓ માટે રૂ. ૫૨૧ કરોડની બજેટ વણવપરાયેલી રહી. અંદાજિત જોગવાઈ સામે ૮૭.૬૪% બજેટ ખર્ચ થઈ તબીબી અને જાહેર આરોગ્ય, પોષણ, શિક્ષણ, સામાજિક કલ્યાણ માટે ઓછી બજેટ ખર્ચાઈ.

કરોડ

	2015 -16- અદાજ કરોડ	2015-16નું ખર્ચ કરોડ	જોગવાઈ સામે ખર્ચમાં વધઘટ કરોડ	૨૦૧૫-૧૬માં અંદાજ સામે ખર્ચની ટકાવારી
વિકાસના સદરો				
સામાન્ય શિક્ષણ	553.05	503.57	49.48	91.05
તકનીકી શિક્ષણ	46.24	35.83	10.41	77.48
ખેલફૂલ અને યુવક સેવાઓ	29	27.73	1.27	95.64
કલા અને સંસ્કૃતિ	4.77	4.28	0.49	89.65
તબીબી અને જાહેર આરોગ્ય	695.58	467.09	228.49	67.15
પરિવાર કલ્યાણ	88.61	85.42	3.19	96.40
પાણી પુરવઠો અને સ્વચ્છતા	28.47	40.34	-11.87	141.68
આવાસન	326.73	247.88	78.85	75.87
શહેરી વિકાસ	263.77	308.50	-44.73	116.96
માહિતી અને પ્રચાર	14.5	13.21	1.29	91.12
અનૂસૂચિત જનજાતિઓ નું કલ્યાણ	1238.15	1137.61	100.54	91.88
શ્રમ અને રોજગાર	100.72	78.46	22.26	77.90
સામાજિક સુરક્ષા અને કલ્યાણ	126.22	131.15	-4.93	103.91
પોષણ	703.96	617.32	86.64	87.69
Total	4219.78	3698.40	521.38	87.64

આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના અંતર્ગત રાજ્યના ૧૫% આદિજાતિઓના સામાજિક અને આર્થિક વિકાસ માટે નાણાકીય જોગવાઈઓ કરવામાં આવે છે. વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬ આદિજાતિઓના સામાજિક વિકાસ જેમાં શિક્ષણ, તકનીકી શિક્ષણ, ખેલફૂલ, આદિજાતિઓના આરોગ્ય અને કુટુંબ કલ્યાણ, આદિજાતિ મજૂરોના અધિકારોનું રક્ષણ, આવાસન, આદિજાતિ વિસ્તારોમાં શહેરીકરણ, આદિજાતિઓના બાળકોમાં પોષણ, સામાજિક સુરક્ષા અને કલ્યાણકારી યોજનાઓના અમલીકરણ માટે વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ. ૪૨૧૯.૭૮ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી પરંતુ આદિજાતિઓના સામાજિક સેવાઓના લાભો

આપાવા માટે રૂ. ૩૬૯૮.૪૦ કરોડ નુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬ના અંતે આદિજાતિઓ ના સામાજિક સેવાઓ પાછળ રૂ.. ૫૨૧.૩૮ કરોડનુ ઓછુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં સામાજિક વિકાસ માટે અંદાજીત જોગવાઈઓનુ ૮૭.૬૪% રકમ ખર્ચ કરવામાં આવલ છે. રાજ્યમાં અનૂસૂચિત આદિજાતિઓ અન્ય સમાજના વર્ગો કરતાં ઘણા ગરીબ અને સામાજિક અને આર્થિક રીતે પછાત છે, આદિજાતિઓ અને અન્ય સમાજના લોકો વચ્ચે સામાજિક અને આર્થિક વિકાસનુ અંતર નાબૂદ કરવા માટે વર્ષ ૧૯૭૫-૭૬ થી આદિજાતિ પેટ વિસ્તાર વિકાસ યોજનાની રચના કરવામાં આવેલ, પરંતુ આ યોજના હેઠળ વસ્તીના ટકાવારી પ્રમાણે નાણાકીય જોગવાઈઓ ન કરવામાં આવે અને જેટલી જોગવાઈઓ કરવામાં તેનો સંપૂર્ણ ખર્ચ ન કરવાના કારણે આદિજાતિઓના સામાજિક અને આર્થિક વિકાસ ધીમી ગતિએ થાય છે.

વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં આદિજાતિઓના સામાજિક સેવાઓ પાછળ પોષણની સેવા થકી જેમાં બાળકોને આંગણવાડી કેન્દ્રો મારફત પોષટિક આહાર આપવામાં આવે છે, ઉપરાંત પ્રસૂતિવાળી માતાઓ વગેરેમાં કુપોષણ ઘટાડવા માટે અંદાજીત રૂ. ૭૦૩.૯૬ કરોડની જોગવાઈ સામે વર્ષાંતે રૂ. ૬૧૭.૩૨ કરોડનુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. આમ જોગવાઈ પૈકી રૂ. ૮૬.૬૪ કરોડનુ ઓછુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે, તેવીજ રીતે આદિજાતિ વિસ્તારોમાં તબીબી અને જાહેર આરોગ્યની સેવાઓ માટે વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં અંદાજીત રૂ.૬૯૫.૫૮ કરોડની જોગવાઈ સામે રૂ. ૪૬૭.૦૯ કરોડ બજેટનુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે, જે ટકાવારી પ્રમાણે ૬૭.૨૦% નુ ખર્ચ થાય છે, આમ તબીબી અને જાહેર આરોગ્ય સેવાઓ પાછળ ઓછા ખર્ચના કારણે આદિજાતિ વિસ્તારોમાં આરોગ્યની સેવાઓ નબળી છે, જેના કારણે આદિજાતિના લોકોને માંદગીની સારવાર માટે ખાનગી હોસ્પિટલમા મોટી રકમ ખર્ચી સારવાર મેળવી પડે છે. તેવીજ રીતે સામાન્ય શિક્ષણ માટે વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ. ૪૯.૪૮ કરોડ, તકનીકી શિક્ષણ માટે રૂ. ૧૦.૪૧ કરોડ, આવાસન થકી ઘર વિહોણા આદિજાતિના લોકો માટે રૂ.૭૮.૮૫ કરોડ, શ્રમ અને રોજગાર માટે રૂ. ૨૨.૨૬ કરોડ, સામાજિક સુરક્ષા માટે રૂ. ૪૦.૫૨ કરોડની રકમ ઓછી ખર્ચાશે. આદિજાતિઓને સીધો લાભા આપી શકે તેવી અનૂસૂચિત જનજાતિઓ નુ કલ્યાણ માટે પણ રૂ. ૧૨૩૮ કરોડની જોગવાઈ સામે રૂ. ૧૦૦.૫૪ કરોડની બજેટ વણવપરાયેલી રહી જશે.

આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના હેઠળ શહેરી વિકાસ માટે રૂ. ૪૪.૭૩ કરોડનુ વધારે ખર્ચ સુચવવામાં આવેલ છે, ઉપરાંત પાણી પુરવઠો અને સ્વચ્છતા માટે રૂ. ૧૧.૮૭ કરોડ, અને સામાજિક સુરક્ષા અને કલ્યાણ માટે રૂ. ૪.૯૩ કરોડની બજેટ વધારે ખર્ચાશે.

આમ રાજ્યની માનવ વિકાસમાં સુધાર લાવવા માટે રાજ્યના આદિજાતિઓમાં ઝડપી સામાજિક વિકાસ કરવો પડશે, જે આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ અંતર્ગત યોગ્ય નાણાકીય જોગવાઈઓનું સંપૂર્ણ ખર્ચ કરવાથી મેળવી શકાશે.

અનુસૂચિત આદિજાતિઓના વિકાસ અને કલ્યાણ માટે સામાજિક સેવાઓના મૂડી ખર્ચમાં ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ.૪૭૨.૪૨ કરોડ ઓછા ખર્ચાયા, સામાજિક સેવાઓના મૂડી ખર્ચ માટે ૭૩.૪૬% બજેટનું ખર્ચ થયો.

Major Head	૨૦૧૫-૧૬ અંદાજ રૂ. કરોડમાં	૨૦૧૫-૧૬નું ખર્ચ રૂ. કરોડમાં	૨૦૧૫-૧૬માં અંદાજ સામે ખર્ચમાં વધઘટ રૂ. કરોડમાં	૨૦૧૫-૧૬માં અંદાજ સામે ખર્ચની ટકાવારી
શિક્ષણ, ખેલક્રીડા, કલા અને સંસ્કૃતિ,	557.18	316.42	240.76	56.79
તબીબી અને જાહેર આરોગ્ય માટે મૂડી ખર્ચ	406.92	372.32	34.60	91.50
કુટુંબ કલ્યાણ માટે મૂડી ખર્ચ	4.87	4.87	0.00	99.92
પાણી પુરવઠા અને સ્વચ્છતા અંગે મૂડી ખર્ચ	496	468.72	27.28	94.50
આવાસન માટે મૂડી ખર્ચ	107.28	72.88	34.40	67.94
આદિજાતિઓ ના કલ્યાણ માટે મૂડી ખર્ચ	110.79	45.26	65.53	40.85
સામાજિક સુરક્ષા માટે મૂડી ખર્ચ	1.39	2.76	-1.37	198.37
અન્ય સામાજિક સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ	95.69	24.48	71.21	25.59
સામાજિક સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ	1780.12	1307.70	472.42	73.46

આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ માટે સામાજિક સેવાઓના મૂડી ખર્ચ કરી સામાજિક વિકાસના માટે અગત્યનું માળખાકીય સુવિધાઓ જેમ કે શાળાઓ, વર્ગ ખંડો, દવાખાના અને સાધનો, પાણી પુરવઠાની સુવિધાઓ, આવાસન વગેરે માળખાકીય સુવિધાઓનું નિર્માણ કરવામાં આવે છે, જે લાંબા સમયગાળા માટે લોકોને સુવિધાઓ અને સેવાઓ આપે છે. વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં સામાજિક સેવાઓના મૂડી માટે રૂ. ૧૭૮૦.૧૨ કરોડની જોગવાઈ સામે કુલ રૂ. ૧૩૦૭.૭૦ કરોડનું ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ યોજના હેઠળ સામાજિક સેવાઓના મૂડી ખર્ચ માટે રૂ. ૪૭૨.૪૨ કરોડની બજેટનું ઓછું ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે, જે ટકાવારી પ્રમાણે ૭૩.૪૬% ખર્ચ દર્શાવે છે.

શિક્ષણ, ખેલફૂલ, કલા અને સંસ્કૃતિના મૂડી કામો માટે વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ. ૨૪૦.૭૬ કરોડ ઓછા ખર્ચાયા છે, તબીબી અને જાહેર આરોગ્ય માટે મૂડી ખર્ચ પેટે રૂ. ૩૪.૬૦ કરોડ, આવાસન માટે રૂ. ૩૪.૪૦ કરોડ, પાણી પુરવઠા અને સ્વચ્છતા અંગે મૂડી ખર્ચ પેટે રૂ. ૨૭.૨૮ કરોડ, આદિજાતિઓ ના કલ્યાણ માટે મૂડી ખર્ચ પેટે રૂ. ૬૫.૫૩ કરોડ અને અન્ય સામાજિક સેવાઓ પાછળ રૂ. ૭૧.૨૧ કરોડની બજેટ ઓછી ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. કુટુંબ કલ્યાણ માટે મૂડી ખર્ચ નુ સંપૂર્ણ રીતે બજેટનુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે.

માગણી નં.૯૬-આદિજાતિ વિસ્તાર પેટા યોજના હેઠળ વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ.૧૧૪૮ કરોડનુ ઓછુ ખર્ચ કરાયો અને વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭માં રૂ. ૪૮૧કરોડની બજેટ ઓછી ખર્ચાશે.
૨૦૧૭-૧૮મા રૂ. ૧૨૧૭૧ કરોડની બજેટ જાહેર કરાઇ

(આંકડાઓ કરોડમાં)

ક્રમ	વિગત	૨૦૧૫-૧૬ નો અંદાજ કરોડ	૨૦૧૫-૧૬ નો ખર્ચ કરોડ	૨૦૧૫-૧૬માં વધઘટ	૨૦૧૬-૧૭ નો અંદાજ (રૂ.)	૨૦૧૬-૧૭નુ સુધારેલ અંદાજ	૨૦૧૬-૧૭માં અંદાજ સામે સંભવિત ખર્ચ	૨૦૧૭-૧૮-અંદાજ	૨૦૧૭-૧૮ના અંદાજની ટકાવારી
૧	સામાન્ય સેવાઓ	8.38	7.48	0.89	9.67	7.69	-1.98	10.52	0.09
	સામાન્ય સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ	56.74	9.26	47.47	50.01	28.99	-21.01	56.48	0.46
૨	સામાજિક સેવાઓ માટે મહેસૂલી ખર્ચ	4219.78	3698.31	521.46	4668.36	4758.63	+90.27	5566.34	45.73
	સામાજિક સમૂહ સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ	1780.12	1307.70	472.42	1507.03	1232.66	-274.37	1666.08	13.69
૩	આર્થિક સેવાઓ માટે મહેસૂલી ખર્ચ	1728.35	1609.20	119.15	2325.99	2310.93	-15.05	2359.03	19.38
	આર્થિક સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ	2080.05	2058.08	21.97	2151.32	1897.15	-254.17	2486.20	20.43
૪	લોન	50.30	85.48	-35.18	22.72	17.78	-4.93	27.17	0.22
	કુલ	9924.23	8775.53	1148.70	10735.10	10253.84	-481.25	12171.81	100.00

આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર યોજનાના અમલીકરણ માટે વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં રૂ. ૯૯૨૪.૨૩ કરોડની જોગવાઈ સામે રૂ. ૮૭૭૫.૫૩ કરોડનુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે, આમ વર્ષ ૨૦૧૫ -૧૬માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર યોજનાના અમલીકરણ માટે રૂ. ૧૧૪૮.૭૦ કરોડનુ ઓછુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૫-૧૬માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર યોજનાના અમલીકરણ માટે ૮૮.૨૪% બજેટનુ ખર્ચ કરવામાં આવેલ છે અને ૧૧.૫૭% બજેટ વણવપરાયેલી રહેલ છે, જેનાથી આદિજાતિઓના વિસ્તારના વિકાસની ગતિ ધીમી થાય છે.

વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર યોજનાના હેઠળ વિવિધ યોજનાઓના અમલ માટે અંદાજીત રૂ. ૧૦૭૩૫.૦૯ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે અને આંકડાઓથી એવું સાબિત થાય છે કે વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭માં રૂ. ૧૦૨૫૩.૮૪ કરોડ બજેટનું સંભવિતા ખર્ચ સુચવવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૬-૧૭માં પણ રૂ. ૪૮૧.૨૫ કરોડની બજેટ આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસમાં ઓછી ખર્ચાશે.

જ્યારે વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં આદિજાતિ પેટા વિસ્તાર વિકાસ માટે માંગણી નં ૯૬ હેઠળ અંદાજીત રૂ.૧૨૧૭૧.૮૧ કરોડની નાણાકીય જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે અને માંગણી નં ૯૩ હેઠળ રૂ. ૩૭૯.૫૨ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે. આમ વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં આદિજાતિ વિસ્તાર વિકાસ યોજના અને આદિજાતિઓના કલ્યાણ માટે રૂ. ૧૨૫૫૯.૩૪ કરોડ ની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે, જે રાજ્યના કુલ બજેટ રૂ. ૧,૭૨,૧૭૯ કરોડની રકમમાંથી ૭.૩૦% ની અંદાજીત રકમ થાય છે.

વર્ષ ૨૦૧૭-૧૮માં સામાજિક સેવાઓના મહેસૂલી ખર્ચ પેટે રૂ. ૫૫૬૬.૩૪ કરોડ (૪૫.૭૩%) અને સામાજિક સમૂહ સેવાઓ માટે મૂડી ખર્ચ પેટે રૂ. ૧૬૬૬.૦૮ કરોડ (૧૩.૬૯%) આમ કુલ મળીને રૂ. ૭૨૩૨.૪૨ કરોડ ૫૯.૪૨% બજેટ આદિ જાતિઓના સામાજિક વિકાસ માટે ખર્ચાશે અને આર્થિક વિકાસ માટે મહેસૂલી અને મૂડી ખર્ચ કુલ મળીને રૂ. ૪૮૪૫.૨૩ કરોડ (૩૯.૮૧%) બજેટની રકમ ખર્ચ કરવામાં આવશે.

વન અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૬ ના અમલીકરણમાં ૨૦૧૬માં ગુજરાત ૯માં ક્રમાંકે:-

આદિવાસીઓ પ્રકૃતિની સાથે પ્રકૃતિ પૂજક તરીકે તથા વર્ષોથી પોતાનું અસ્તિત્વ ટકાવવા અને પોતાના જીવન જીવવા માટે જંગલ સાથે આત્મિયતાના સંબંધ થી જંગલ સાથે રહેતા આવ્યા છે. આદિવાસીઓના સહઅસ્તિત્વની સાથે જીવવાથી જંગલોનો વિકાસ પણ નોંધાયો છે. પરંતુ જ્યારથી બ્રિટિશ રાજ આવ્યું ત્યારથી આદિવાસીઓને જંગલથી દૂર હટાવવાની પ્રક્રિયા ચાલુ થઈ જે આઝાદ ભારત દેશમાં એ જ વ્યવહાર ચાલુ રાખવામાં આવ્યો એમાંય પણ વન સંરક્ષણ કાયદો-૧૯૮૦ના કારણે મોટાભાગની આદિવાસી વસ્તીને જંગલથી જોર જબરજસ્તીથી દૂર કરવાની પ્રક્રિયા શરૂ થઈ. આદિવાસી વસ્તી સાથે થતા અત્યાચારો અને ઐતિહાસિક અન્યાયને દૂર કરવા કેન્દ્ર સરકારે વન અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૬નો કાયદો દેશના સાંસદમાં બહુમતીથી પાસ કરી આદિવાસી પ્રજાને ૧૩ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૫ સુધી જંગલ જમીનના ખેડાણ કરનારને માલિકીનો હક્ક આપતો કાયદો પસાર કર્યો વન અધિકાર અધિનિયમ- ૨૦૦૬ હેઠળ મહત્તમ ૪ હેક્ટર જમીન અમુક શર્તોને આધિન આપવા પાત્ર થાય છે.

વન અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૬ તમામ રાજ્ય સરકારોને જ્યાં આદિવાસી વસ્તી રહે છે, તે રાજ્યોએ વન અધિકાર

કાયદાની જોગવાઈઓ નો અમલ કરવાનો રહે છે. આ કાયદાના અમલીકરણ થકી જંગલ જમીન ખેડનારાઓને જમીન પર માલિકીના હક્ક આપવાનું વર્ષ ૨૦૦૭-૦૮ થી શરૂ થયેલ છે.

Statement showing ranking in terms of percentage of titles distributed over number of claims received in each State under the Scheduled Tribes and Other Traditional Forest Dwellers (Recognition of Forest Rights) Act, 2006 as on 31.01.2017

વન અધિકાર અધિનિયમ-૨૦૦૬ ના અમલીકરણમાં ગુજરાતમાં તા ૩૧/૧/૨૦૧૭ સુધી કુલ મળેલ જમીન દાવાઓ ૧૮૯૮૬૭ સામે જમીનના ટાઈટલ ડીડ ૮૩૦૯૮ ખેડનારાઓને આપવવામાં આવેલ છે. રાષ્ટ્રીય સ્તરે જંગલ જમીન ખેડનારાઓના દાવાઓની અરજીઓ ના નિકાલ કરવામાં ૯માં ક્રમાંકે.

		કુલ મળેલ દાવાઓ	કુલ ટાઈટલ ડીડ વિતરણ/ તૈયાર થયેલ	નામંજૂર કરેલ દાવાઓની સંખ્યા	મળેલ દાવાઓને ટાઈટલ વિતરણ કરેલ તેની ટકાવારી
1	Kerala/ કેરળ	37,535	24,599	7,889	65.54%
2	Odisha /ઓડિશા	6,35,055	4,09,229	1,50,133	64.44%
3	Tripura/ત્રિપુરા	1,94,028	1,24,557	65,902	64.20%
4	Jharkhand/ ઝારખંડ	1,02,510	56,181	27,652	54.81%
5	Telangana/તેલંગાણા	1,86,534	94,215	80,890	50.51%
6	Andhra Pradesh/ આંધ્રપ્રદેશ	1,73,590	87,030	62,228	50.14%
7	Rajasthan/ રાજસ્થાન	71,270	35,628	35,139	49.99%
8	Chhattisgarh/છત્તીસગઢ	8,66,674	3,81,705	4,64,886	44.04%
9	Gujarat/ગુજરાત	1,89,867	83,098	0	43.77%
10	Madhya Pradesh/ મધ્ય પ્રદેશ	6,14,718	2,38,636	3,64,600	38.82%
11	Assam/ આસામ	1,55,011	58,802	0	37.93%
12	West Bengal/ વેસ્ટ બેંગાલ	1,42,081	45,201	97,415	31.81%
13	Maharashtra/ મહારાષ્ટ્ર	3,64,358	1,12,646	2,31,856	30.92%
14	Uttar Pradesh/ઉત્તર પ્રદેશ	93,644	18,555	74,945	19.81%
15	Karnataka/કર્નાટક	3,04,536	13,049	1,71,592	4.28%
16	Bihar/બિહાર	8,022	121	4,215	1.51%
17	Himachal Pradesh/હિમાચલ પ્રદેશ	659	7	0	1.06%
18	Goa/ગોવા	9,733	3	23	0.03%
19	Tamil Nadu/ તામિલનાડુ	21,781	0	0	0.00%
20	Uttarakhand/ ઉત્તરાખંડ	182	0	1	0.00%
TOTAL		41,71,788	17,83,262	18,39,366	42.75%

કેન્દ્ર સરકારના મીનીસ્ટરી ઓફ ટ્રાયબલ વિભાગ દ્વારા આ કાયદાના અમલીકરણનો સ્ટેટસ રિપોર્ટ દર મહિને તૈયાર કરવામાં છે. છેલ્લો રિપોર્ટ ૩૧/૧/૨૦૧૭ ના રોજ બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. આ રિપોર્ટ પ્રમાણે આ કાયદાના અમલીકરણ હેઠળ, કેરળ રાજ્યે સહુથી વધારે જંગલ જમીનના માલિકીના હક્ક માટે આવેલ દાવાઓનું નિકાલ કરેલ છે. કેરળમાં કુલ ૩૭૫૩૫ આવેલ દાવાઓ પૈકી ૬૫.૫૪% અરજીઓનો નિકાલ કરેલ છે. જ્યારે ટકાવારી પ્રમાણે બીજા ક્રમાંકે ઓડિશા રાજ્યે કુલ ૬૩૫૦૫૫ મળેલ દાવાઓ પૈકી ૬૪.૪૪% દાવા અરજીઓની તપાસ કરી જંગલની જમીન ખેડનારાઓને જમીન હક્ક આપેલ છે. ત્રીજા ક્રમાંકે ત્રિપુરા રાજ્યે કુલ મળેલ અરજીઓ ૧૮૪૦૨૮ પૈકી ૬૪.૨૦% દાવા અરજીઓનો નિકાલ કરેલ છે, ઝારખંડ ૪ ક્રમાંકે, તેલંગાણા ૫માં ક્રમાંકે, આંધ્રાપ્રદેશ ૬ઠ્ઠા ક્રમાંકે, રાજસ્થાન ૭માં ક્રમાંકે, છત્તીસગઢ ૮માં ક્રમાંકે જંગલજમીનના દાવો સામે જમીન અધિકાર આપેલ છે.

ગુજરાત રાજ્યમાં તા. ૩૧/૧/૨૦૧૭ સુધી કુલ ૧૮૯૮૬૭ જંગલજમીન ખેડનારાઓ જમીન માલિકીના દાવાઓ જમા કરાંયા હતાં, જપૈકી તપાસ કર્યા પછી, ૮૩૦૯૮ જંગલની જમીન ખેડનારોઓને કાયદા મુજબ હક્ક પત્રો આપવામાં આવેલ છે. આમ ગુજરાત રાજ્યમાં કુલ દાવાઓ પૈકી ૪૩.૭૭% દાવાઓનો નિકાલ કરવામાં આવેલ છે. ગુજરાત રાજ્યે બાકી રહેલ દાવાઓની તપાસ કરી જંગલ જમીન ખેડનારાઓ ને વન અધિકાર કાયદાની જોગવાઈઓ પ્રમાણે તપાસ કરી જમીન ટાઇટલ આપવા માટે કાર્યવાહી કરવી જોઈએ. ગુજરાતમાં આ કાયદા હેઠળ કુલ ૧,૦૭,૦૭૮ એકર જંગલની જમીનનું હક્ક ખેડનારાઓને આપેલ છે જે દરેક દાવા કરનાર દીઠ સરેરાશ ૧.૫ એકર જેટલી જમીન થાય છે. રાજ્યમાં નામંજૂર કરેલ દાવાઓની સંખ્યા નથી એટલે વન અધિકાર કાયદાના અમલ પછીના ૧૦ વર્ષમાં કોઈ પણ જંગલની જમીન પર દાવો નામંજૂર કરેલ નથી.